

— в економічному підході гудвіл має економічний зміст у вигляді активу, стандарти ж бухгалтерського обліку розглядають гудвіл як умовну величину, що розраховується за певними правилами;

— економічний гудвіл прагне до усунення, оскільки досвід оціночної діяльності дозволяє оцінити все більшу кількість невідчутних активів, що включаються до гудвілу. Бухгалтерський гудвіл при цьому не скорочується, оскільки ці активи не визнаються стандартами звітності.

Отже, проведені дослідження свідчать про різне трактування гудвілу. З економічної точки зору – це невідображені активи, а з бухгалтерської – різниця між балансовою та справедливою вартістю підприємства. Простежуються відмінності між сформованими підходами, щодо оцінки та визнання в обліку, які створюють різницю у трактуваннях і як наслідок, ідентифікацію гудвілу як двох різних категорій. Вважаємо бухгалтерський підхід дещо звуженим, пропонуємо його розширити, розробивши методику оцінки та відображення в обліку внутрішньогенерованого гудвілу, який за своєю суттю відповідає економічному визначенню.

Список літератури:

1. Бондар М. І. Визнання гудвілу при придбанні підприємства з метою його відображення в обліку / М. І. Бондар // Формування ринкової економіки: наук. зб. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана»; відп. ред. О. О. Беляєв. – 2010. – Вип. – 24. – С. 513–522
2. Легенчук С. Ф. Бухгалтерське відображення інтелектуального капіталу: Автореф. дис... канд. екон. наук: 08.00.09 / С. Ф. Легенчук; Нац. аграр. ун-т. - К., 2006. - 21 с.
3. Просвирина И. И. Категория гудвила в практике учета и оценки // Финансовый менеджмент. — № 1. — 2006. — С. 60—73.

Сергій ТКАЧЕНКО

ВНЗ «Міжнародний технологічний університет «Миколаївська політехніка»

ЗМІНА КВАЛІФІКАЦІЙНОГО СКЛАДУ ВИКОНАВЦІВ ПО ФУНКЦІЇ АНАЛІЗУ

Вивчення та узагальнення наявного на підприємствах досвіду формування функції економічного аналізу дозволяють зробити висновок про те, що в аналізі, як і в інших сферах економічної роботи, намітилися певні тенденції спеціалізації. Зокрема, спеціалізація поділяє аналітичну роботу на наступні види: методологічні розробки, системні рішення, постановки завдань, написання програм та інші. Така спеціалізація вносить суттєві відмінності у функції, виконувані персоналом підсистеми аналітичної обробки інформації, і в цих умовах правомірно вже говорити не про економістів взагалі або навіть економістів-аналітиків, а про аналітиків-методологів, аналітиків-системотехніків, аналітиків-постановників завдань тощо.

Провідними групами персоналу підсистеми аналітичної обробки інформації повинні бути нечисленні за складом висококваліфіковані фахівці із методологічних розробок та системних рішень. Основним завданням аналітиків-методологів є розробка або прив'язка методичних і інструктивних матеріалів з економічного аналізу на підприємстві, а також його організація виходячи із цілей підвищення ефективності виробництва та поліпшення якості роботи. Саме аналітики-методологи визначають напрямки і фронт роботи для іншого персоналу підсистеми. Тому аналітик-методолог повинен глибоко знати сучасний стан теорії та практики економічного аналізу діяльності підприємств, добре розбиратися в економіці і організації виробництва, у плануванні та обліку, в принципах і цілях господарювання, бути знайомим із можливостями обчислювальної техніки та принципами обробки інформації і ін.

До числа провідних фахівців аналітичної обробки інформації поряд із аналітиками-методологами слід віднести аналітиків-системотехніків. Їх завдання – підготовка рішень загальносистемного характеру, зокрема розробка логічної структури бази даних підсистеми, складання схем інформаційних зв'язків блоків та комплексів задач аналізу, розробка організаційно-технологічних схем вирішення завдань, формування вимог до паралельних

функціональних підсистем і забезпечення підсистем. Виконання цієї роботи вимагає від аналітиків-системотехніків знання методики економічного аналізу, широкої ерудиції як в інформаційних аспектах функції аналізу, так і в області організації технології обробки даних.

Аналітики-постановники задач та програмісти представляють найбільш численну частину персоналу підсистеми аналітичної обробки інформації. Аналітик-постановник завдань повинен добре знати методику комплексного економічного аналізу та практику його організації на підприємствах, розбиратися в особливостях інформаційного забезпечення задач аналізу, знати не менше однієї алгоритмічної мови програмування, мати достатнє уявлення про можливості технічних засобів, за допомогою яких передбачається процес вирішення завдань. Практика показує, що без знань інформаційних, програмних і технічних аспектів розробка коректних постановок аналітичних завдань неможлива та інше.

Важливі вимоги пред'являються до кваліфікації прикладних програмістів, що розробляють, зокрема, програми вирішення завдань аналізу. Ці фахівці повинні: вміти складати блок-схеми і програми, що реалізують будь-який алгоритм; оцінювати порівняльні можливості різних мов програмування стосовно до конкретних завдань; використовувати засоби програмування; вміти раціонально організувати трансляцію та налагодження програм, а також сам обчислювальний процес; оптимально використовувати можливості технічних засобів; вміти виділяти процедури при розробці конкретних програм; знати системи математичного забезпечення. Бажаною умовою виступає знання прикладними програмістами принципів положень методики аналізу (тільки за цієї умови, як свідчить досвід, досягається необхідне взаєморозуміння між програмістами і постановниками задач аналізу та скорочується час розробки і налагодження програм). На пізніших стадіях аналітичних розрахунків при зростанні в технології вирішення завдань аналізу ролі банку даних необхідним представляється включення в організаційну структуру підсистеми аналітичної обробки інформації адміністратора банку даних підсистеми, основними функціями якого будуть визначення змісту базових масивів, забезпечення можливості роботи з базою даних різним користувачам, забезпечення збереження базової інформації. В сучасних умовах у сфері управління висуваються певні вимоги до користувачів підсистеми аналітичної обробки інформації. Вони повинні більш чітко організувати свою роботу, вміти алгоритмізувати хід вирішення завдань аналізу, ефективно використовувати ресурси обчислювальної техніки і ін.

Змінюючи кваліфікаційний склад виконавців по функції аналізу на підприємствах, слід також прагнути до того, щоб ефективність аналітичної роботи в сенсі її наукового рівня, надійності та термінів була найвищою, а використання потенційних можливостей персоналу найбільшим. Мова йде про оптимізацію діяльності персоналу підсистеми. У цьому зв'язку одним із актуальних питань організаційного забезпечення аналітичної обробки інформації виступає розробка системи заходів, що забезпечують підпорядкування діяльності персоналу цілям, поставленим як перед підсистемою, так і перед системою управління підприємством в цілому, і сприяють найбільш ефективному здійсненню цієї діяльності в завданому напрямку.

Весь спектр проблем щодо всебічного забезпечення ефективної діяльності персоналу підсистеми аналітичної обробки інформації має вирішуватися комплексно на основі системного підходу. Зміщення у процесі проектування центру ваги досліджень в бік використання можливостей людського компонента підсистеми – одна із важливих та неодмінних умов дієвості її організаційного забезпечення і одержання ефекту від аналізу і ін.